

VIÐMERKINGAR

Móðurmálslærugreinin má skipast

Páll Isholm



Eingin fer nakrantíð at tilevna undirvisingartilfar og námsfrøðiligar vegleiðingar fyri okkum, og eingin annar fer nakrantíð at útbúgva lærarar at undirvísa í okkara móðurmáli. Um vit skulu vænta betri frálæru í móðurmálinum, er avgerandi neyðugt, at sjótul verður settur á eitt meira grundleggjandi og samanhangandi arbeið í tilrættarleggingini av okkara móðurmálslærugrein.

Mitt uppskot er, at eitt móðurmálsráð verður sett á stovn, sum hevur til endamáls at skipa lærugreinina.

Okkara kæra ð og okkara kæra rættskriving eru aftur á breddanum í kjakinum um føroyska málið og frálæruna í móðurmálslærugreinini. Ymiskar hugsanir hava verið havdar á lofti. Onkur heldur, at skriftmálið eigur at broytast, um føroyingar skulu læra at skriva føroyskt betur og rættari, meðan onkur heldur, at best er at halda fast við tað, sum er.

Eftir mínum tykki nerta hesi sjónarmið neyvan við kjarnuna í trupulleikanum, okkara móðurmálslærugrein hevur. Kjarnan er nevniliga vantandi samanhangur millum ymisku stigini í útbúgvingarverkinum, vantandi frálærutilfar, vantandi námsfrøðilig viðgerð og vantandi fatan av, hvat ein móðurmálslærugrein er.

Móðurmálslærugreinin er einasta lærugrein, vit hava hundrað prosent ábyrgd av, og tí mugu vit leggja nógv størri orku í at menna lærugreinina á øllum økjum í skúlaverkinum. So leingi móðurmálið ikki hevur ta rúmd, sum tað

sagt verður. Hetta er helst ein avleiðing av fôrda málpolitikkinum. Nógvt ykjast hava gloymt, at málið er eitt samskiftisamboð, og føroyska málið er amboðið hjá okkum føroyingum at samskifta.

Eitt móðurmál skal fyrst og fremst úr høvðinum niður á pappír, meðan eitt fremmandamál bæði skal inn í høvðið og niður á pappírið nærum samstundis. Her er ein avgerandi munur á frálæruhættunum, og skeivur frálæruháttur kann fáa álvarsamar avleiðingar fyri móðurmálið og fatanina av hesum.

Námsfrøðiliga vantar ein viðgerð av føroysktfrálæruni sum móðurmálsfrálæru. Móðurmálið er ikki eitt eintýðugt fyrribrigdi.

Móðurmálið er eitt sera persónligt samskiftisamboð, ið hevur alstóran týðning fyri persónliga sjálvsvirðið og dirvið at geva sínar hugsanir til kennar.

Í grundini er móðurmálið avgerandi fyri eitt vælvirandi fólkaræði, og um vit kenna okkum ótrygg, so kenna vit okkum eisini ótrygg í okkara samskifti og lata kanska vera við at luttaka í kjaki. Hetta er ein nógv stórri trupulleiki enn kjakið um smáar ábøtur á sjálva stavsetingina.

Neyðugt er við eini grundleggjandi greining av, hvat vit vilja læra børnini, og hvønn grundvøll hendan frálæra skal byggja á. Skulu vit geva okkum far um at styrkja føroyskt sum móðurmál, mugu vit eisini taka støðið í tí, sum er okkara móðurmál og sleppa dreymanálshugsanini.

Ein liður í hesum arbeiði kundi verið at gjørt tillagar í skriftmálinum, sum Ólavur Hátún í áhugaverðari grein herfyri umrøddi. Hetta kundi t.d. verið gjørt eftir skilagóða uppskotinum, Eivind Weyhe málfroð-

ingur legði fram fyri nøkrum árum síðani.

Fakligi førleikin

Ofta hevur verið langað út eftir lærarum á ymisku skúlunum fyri ikki at læra børnini og ungdomin nóg gott føroyskt. Mangan man hetta vera ógrundað, og spurningurin er, um tað altíð er lærarin, sum hevur alla ábyrgdina. Og hevur nakar nakrantíð lýst, hvat **nóg gott føroyskt** merkir?

Lærarin hevur ta útbúgvingina, sum myndugleikarnir krevja. Um lærarin ikki hevur førleikan, er møguliga okkurt galið við skipanini, sum klekir hann.

At meta um fakliga førleikan hjá einum lærara krevur annað og meira enn at hyggja at úrslitunum hjá næmingum hansara. Hvussu er t.d. við eftirútbúgving av føroysktlærarum?

Tað krevur eisini, at vit seta førleika læraranna inn í ein samanhang við málsettingin, ið náast skal á einstøku útbúgvingarstigunum, og teir hjálparmiðlar, lærarin hevur til taks í frálæruni.

Í fólkhaskúlanum í dag hevur ein lærari nógvar lærugreindir at hugsa um á fleiri ymiskum stigum. Tá er avgerandi, at lærarin hevur tilfar til taks, ið kann hjálpa honum; tí eingin er serfrøðingur í øllum. Tá mett verður um frálæruna, má ein heildarmeting gerast, og ikki ein døming av øllum lærarum, sum undirvísa í føroyskum.

Nógvir gera eitt ómetaliga stórt og dygdargott arbeið, meðan aðrir kenna seg púra hjálparleysar, tí lítið og einki munagott frálærutilfar er, og eftirútbúgving er eingin. Men at undirvísa í føroyskum sleppa teir ikki undan, og tá verður úrslitið hareftir.

Samanhangur og endamá

Í føroyska útbúgvingarverkinum hava vit 10 stig í fólkhaskúlanum og vanligja 3 í miðnámsskúlunum. Á øllum hesum stigum er móðurmálið ein sjálvsagdur partur.

Tískil kundi verið spurt, um nakar veit, hvørji minstakrøvini eru til einstaka stigið, og hvørji minstakrøvini eru til stigbólknar 1. - 3. skúlaár, 3. - 7. skúlaár, 8. - 10. skúlaár og 1. - 3. miðnámsskúla flokk, og hvussu hesi hanga saman sínamillum, og hvussu tey hanga saman við gerandisdagin í føroyska samfelagnum. Møguliga lekur millum teori og praksis.

Viðari kundi verið spurt, um øll hesi stig tosa saman, og um lærarar eru nóg væl kunnaðir um, hvat niðaru stigini arbeiða við. Tað er jú ein fortreyt fyri at mæta næminginum á ein skynsaman og fakliga og námsfrøðiliga forsvarligan hátt.

Frálærutilfarið

Vit mugu hava dygdargott undirvisingartilfar fyri at náa endamálinum. Tað er týðningarmikið, at ein samskipan fer fram í tilevningini av undirvisingartilfari, og at føroysk forløg samstarva um eina útgávuætlan, sum hongur saman og tænar endamálinum.

Tilvildarlig útgáva av frálærutilfari, ið fyrst og fremst byggir á tørvin, evnini og hugin hjá onkrum einstøkum lærara, er ikki nóg góð. Tað má gerast ein yvirskipað ætlan, ið byggir á eina kanning av allari móðurmálslærugreinini frá fyrsta til síðsta stig í útbúgvingarverkinum.

Uppskot um framferð

Eitt uppskot um, hvussu vit kunnu fara undir eina skipaða tilgongd, er, at sett verður eitt ráð, eitt móðurmálsráð, ið hevur móðurmálslærugreinina og frá-

læru í hesi sum aðalmál.

Í ráðnum eiga at sita fakkfólk frá øllum stigum í føroysku útbúgvingarskipanini. Hetta ráð eigur at ráðgeva landsstýrismanninum í mentamálum um føroyskt sum lærugrein í fólkhaskúlanum og miðnámsskúlunum. Ikki ein bólkur, sum skrivur eitt álit um rættskrivingina ella um einstøk orð, men eitt ráð, sum støðugt ráðgevur um tillagingar og ábøtur, sum eiga at fremjast í móðurmálslærugreinini.

Ráðið skal virka sum ein ráðgevarabólkur, ið kemur við ítøkiligum tilmælum um námsfrøðina í móðurmálslærugreinini, um neyðugt tilfar, um endamálsorðingar, ið hanga saman eisini millum útbúgvingarstigini.

Ráðið skal somuleiðis gera eina útgávuætlan, sum hevur til endamáls at tippa tey stóru hol, sum eru, og sum hevur til endamáls at skapa ein samanhang í frálærutilfari, læraravegleiðing, útbúgving og eftirútbúgving av føroysktlærarum.

Eisini er týðningarmikið, at vit seta skipaðar kanningar í verk av frálæruni og úrtøkuni í lærugreinini og alsamt eru opin fyri nýggjum møguleikum og avbjóðingum á øllum stigum í útbúgvingarverkinum.

Hetta ljóðar kanska sum ein stóur gloypibíti, men eingin ger arbeiðið fyri okkum. Skulu vit koma trupulleikunum við m.a. stavseting og vantandi virðing og áhuga fyri lærugreinini til lívs, má farast undir eina skipaða og nútímans menning av fakliga førleikanum, av sambandinum millum útbúgvingarstigini og av frálæru-tilfarinum. Ikki fyrr enn tá kunnu vit tosa um at røkja okkara móðurmál á ein skynsaman hátt í skúlanum.

Og hvør veit, kanska ein dag verður ðið tann minsti trupulleikin.

NØVN Í VIKUNI

Hans Jákup Joensen, biskupur:

Heiðraður við »Kommandørkorset af Dannebrogordenen«



Frá 1. januar 2004 er Hans Jacob Joensen, bispur, heiðraður við riddarakrossinum "Kommandørkorset af Dannebrogordenen". Hans Jacob Joensen er 65 ár gamal, ættaður frá Gjógv. Hann tók studentsprógv í Havn í 1958 og cand. theol. útbúgving við Københavns Universitet í 1968.

Hann var fastur hjálparpresetur við Anne Kirke á Nørrebro frá 1968-70 og í Risbjerg Kirke frá 1970 til 1975, tá hann fekk starv sum prestur í Havn.

Hann hevur verið biskupur í Føroyum síðan 1990.



13 døgналіgіr nęmіngar á violіn, bratsch, cello og kontrabass eru savnaðіr і strúkiorkestrnum til hesa fyrstu uppraðkan teirra, іð verður і Kommunuskúlanum і Havn і kvöld. Spæld verða verk eftіr Purcell, Vivaldi, Handel og Mozart

Í kvöld, mikukvöldið kl. 19.30, verður høvi at uppliva eina spennandi og ókeypis konsert і Kommunuskúlanum

KONSERT

Tórshavnar Musikkskúli fer і kvöld at framvísa úr-

Københavns Universitet і 1968.

Hann var fastur hjálparpresetur við Anne Kirke á Nørrebro frá 1968-70 og і Risbjerg Kirke frá 1970 til 1975, tá hann fekk starv sum prestur і Havn.

Hann hevur verið biskupur і Føroyum síðan 1990.



Dánial Petur Hansen nýggjur formaður і Sjálvstýrisflokkkinum

Á landsfundinum hjá Sjálvstýrisflokkkinum leygardagin varð Dánial Petur Hansen valdur til nýggjan landsnevndarformann hjá Sjálvstýrisflokkinum, tá landsnevdnin eisini varð vald av nýggjum.

Lasse Klein, fyrrverandi løgtingsmaður, var landsnevndarformaður fram til landsfundin, men hann bar seg undan afturvali.

Dánial Petur Hansen er 35 ára gamal og gjørdist eftir løgtingsvalið 20. januar, varamaður hjá Kári P. Højgaard, løgtingsmanni.

Dánjal Petur er giftur við Duritu Hansen, og tey eiga fyra børn. Dánjal Petur er útbúgvin BA í búskapi og starvast sum fulltrúi і Inn-

lendismálaráðnum. Hann hevur fyrr starvast і Oljumálaráðnum og hjá Virkisráðgeving і Saltangará, har hann var ráðgevi. Hann hevur eisini verið við til at samskipa ta fyrstu fiskivinnumessuna і Føroyum, North Atlantic Fish Fair. Hann hevur eisini – áðrenn hann fór uttanlands at lesa – starvast sum tíðindamaður á Tingakrossi.

Á landsfundinum leygardagin varð Ása Olsen úr Tórshavn vald at halda fram sum næstformaður і Landsnevndini.

Dagurin

10. mars. Eðla. Einkі halgimenni er við hesum navni, men sipað verður kanska til enska abbadissu Sankta Etelredu, sum doyði 10. mars і árinum 626. Helst týska navnið Adelheid, *hin ediliga*.

Tøkk

Hjartans tøkk til tykkum, sum gleddu meg á 25 ára starvsdegnum.

Leiðsla og starvsfelagar і Norðoya Sparikassa, takk fyri at tit gjørdu dagin so minnisríkan.

Bestu heilsanir
Kristian Martin Eliassen
Leirvik

+

Kunngjørt verður fyri ætt og vinum, at góði maður mín, sonur, beiggi, pápi, verpápi og abbi okkara

Árni Nielsen

Tórshavn

andaðist sunnudagin 7. mars 2004, 59 ára gamal.

Jarðarferðin verður úr Vesturkirkjuni hósdagin 11. mars kl. 14.00

Familjunnar vegna

Tórgerð, Helgi, Bogi og Terji